

TEATR NARODOWY

LENA FRANKIEWICZ

Reżyserka, aktorka. Absolwentka Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia w Toruniu (1998) oraz Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Solskiego w Krakowie (2002).

W latach 2003–2008 była w zespole aktorskim Wrocławskiego Teatru Współczesnego im. Wiercińskiego. Grała tutaj w przedstawieniach Krystyny Meissner (Lena, Królowna Orlica, Walgieria w *Królewnie Orlicy* Micińskiego, 2003), Heleny Kaut-Howson (Devonshire w *Zwycięstwie Barkera*, 2003), Jana Klaty (Gloria w *Lochach Watykanu* Gide'a, 2004). Wystąpiła w *Księdze Hioba* w reżyserii Piotra Cieplaka (2004). Była Lisą w *Przytulonych* Gardella (2005) i Porcją w Szekspirowskim *Kupcu weneckim* (2008), realizacjach Gabriela Gietzky'ego. Współpracowała z Michałem Zadarą – grała w *Kartotece* Różewicza (2006) i w *Księdze Rodzaju z Wielikanowej* i *Wyrpajewa* (2007).

W latach 2009–2016 należała do zespołu aktorskiego Teatru Studio im. Witkiewicza. Na warszawskiej scenie wystąpiła jako Pochita Pantoja i Brazylijka w spektaklu Pawła Aignera *Pantaleon i wizytantki* Llosy (2008). Grała Agatę w *Oczarowaniu* Brocha w reżyserii Marka Fiedora (2010) i rolę tytułową w *Księżnej d'Amalfi* Webstera w inscenizacji Jacka Głomba (2010). Współpracowała z Grzegorzem Bralem – zagrała w *Ćwiczeniach z Ionesco* (2011) i z Pawłem Passinim – wcieliła się w postać Aktorzyicy Artaud w autorskim przedstawieniu *Artaud. Sobowtór i jego teatr* (2011). Grała Kobietę 5 w spektaklu *Sześć i pół kobiety* Lemay w reżyserii Piotra Cieślaka (2012), Oną w *Koniec to nie my* Brandau w realizacji Marcina Libera (2013), wystąpiła w teatralno-performatywnym *Come Together* wg tekstu i w reżyserii Wojtka Ziemińskiego (2017).

Jako reżyserka debiutowała autorskim *60/90* w warszawskim Teatrze Wytwórnia, spektaklem, którego kanwę stanowiły scenariusze filmowe polskich filmów z lat sześćdziesiątych (2009). Wyreżyserowała monodram Doroty Abbe *Kto znajduje, źle szuka* na motywach życia i twórczości Agłaji Veteranyji (Teatr Konsekwentny w Warszawie, 2011). Realizowała dramat współczesny – *Turystów* Dahlströma w Teatrze Nowym im. Łomnickiego w Poznaniu (2011) oraz *Roberto Zucco* Koltèsa w toruńskim Teatrze im. Horzycy (2017).

Na scenie Teatru im. Jaracza w Łodzi inscenizowała *Wassę Żelaznową* Gorkiego z Gabrielą Muskałą w roli tytułowej (2016).

Przygotowała muzyczne *Listy na wyczerpanym papierze* Osieckiej i *Przybory* w Teatrze Polskim im. Szyfmana w Warszawie (2013). Na scenie Teatru im. Bogusławskiego zrealizowała *Miasto pustych pianin* Pakuły, spektakl mocno związany z miejscem powstania – Kaliszem, gdzie przez lata funkcjonowała Fabryka Fortepianów i Pianin (2015). W krakowskiej PWST wyreżyserowała przedstawienie dyplomowe *Dyplom z Komedy. Svantetic* (2014), a później spektakl *Komeda* wg tekstu Jarosława Murawskiego inspirowanego wspomnieniami bliskich oraz przyjaciół Krzysztofa Komedy (koprodukcja łódzkiego Teatru Nowego im. Dejmka i warszawskiego Teatru IMKA, premiera łódzka: 2016, premiera warszawska: 2017).

Ma na swoim koncie także spektakle dla dzieci, zrealizowała *Plastusiowy pamiętnik Kownackiej* na scenie Teatru Polskiego im. Konieczki w Bydgoszczy (2014), *W dolinie Muminków* Jansson w toruńskim Teatrze Baj Pomorski (2014) oraz *Ziemia Murawskiego* we Wrocławskim Teatrze Lalek (2017). Przygotowała spektakl dla młodzieży – *Iwonę, księżniczkę z Burbona* Fertacz na scenie Teatru Powszechnego im. Hübnera w Warszawie (2015).

W Teatrze Telewizji wyreżyserowała *Dolce vita* Holewińskiej i Kowalskiego (2016; spektakl zrealizowany został w ramach projektu „Teatroteka” Wytwórni Filmów Dokumentalnych i Fabularnych).

Lena Frankiewicz jest laureatką II nagrody za reżyserię spektaklu *Kto znajduje, źle szuka* na 2. Koszalińskich Konfrontacjach Młodych m-teatr (2011), została także wyróżniona nagrodą indywidualną za reżyserię przedstawienia *Plastusiowy pamiętnik* w Konkursie na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej „Klasyka Żywa” w Warszawie (2015).